

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **T.S.** zastoupeného Mgr. Martinem Chrásteckým, advokátem se sídlem Zlín, U Sokolovny 121, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, tř. Tomáše Bati 21, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 22.9.2014, č. j. KUZL-21469/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 24.11.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.9.2014, č. j. KUZL-21469/2014 včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín, č. j. MUVS 7938/2013/19/OSA/Lo ze dne 12.2.2014, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

Žalobce namítal, že od počátku uváděl, že si předmětné zákazové značky nevšiml, a že u silnice Hovězí směr Janová žádná zákazová značka nebyla. S přestupkem nesouhlasil. Poukazoval na to, že za řízení před správními orgány v této věci tvrdil, že spolu se svědkyní P. viděli policisty, jak manipulují se značkou, protože značka byla v příkopě. Jak žalobce, tak i svědkyně nestačili policisty při manipulaci se značkou vyfotit, protože policisté „jeli kus před nimi“. Žalobci, respektive

svědkyni P., se však podařilo ještě před obrácením jejich vozidla do směru Hovězí-Janová, zachytit v příkopě ležící zákazovou značkou. Žalovaný tomu neuvěřil, respektive nepochopil, kdy byla fotografie svědkyní pořízena. Žalobce kategoricky popírá, že by tato fotografie byla pořízena až poté, co byla předmětná značka zachycena mobilním telefonem zasahujících policistů. To znamená, že by poté zákazovou značku vyvrátili do příkopu a vyfotili za účelem zmanipulování důkazů v následném přestupkovém řízení. Svědkyně P. ve své výpovědi uvedla, že viděla, jak policisté se značkou manipulovali, pohybovali s ní, usazovali ji a natáčeli ji. Žalobce k tomu nyní doplňuje, že dle předložených fotografií byla zákazová značka vyvrácena v příkopu, přičemž byla otočena do protisměru, čili policisté ji museli nejen zvednout, ale i správně natočit do směru jízdy vozidel ve směru Hovězí-Janová. Namítal, že svědkyně P. nebyla správním orgánem I. stupně dotázána, zdali disponuje fotografiemi zachycujícími zákazovou značku vyvrácenou v příkopě. Žalobce v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně předložil důkaz, a to fotografii zachycující předmětnou zákazovou značku vyvrácenou v příkopě a požadoval, aby k tomuto důkazu bylo přihlédnuto a opětovně byla předvolána svědkyně P. za účelem zjištění, proč pořízené fotografie správnímu orgánu či žalobci nepředložila již dříve během řízení před správním orgánem I. stupně. Důležitost opětovného výslechu svědkyně žalobce spatřoval v tom, že měla správnímu orgánu ukázat přesný čas vyhotovení snímku vyvráceného dopravního značení. Vzhledem k tomu, že jako důkazní prostředek byl v přestupkovém řízení použit snímek zachycený rovněž zasahujícími policisty, má žalobce za to, že i on má rovněž právo na to, aby mohl předložit důkaz, jímž je schopen prokázat svá tvrzení. Žalovaný však tento důkaz nepřipustil a věrohodnost důkazních prostředků popřel, aniž by se však zabýval tím, jak je možné, že svědkyně P. pořídila fotografie dříve, než zasahující policisté. Tím žalovaný zcela prokazatelně porušil právo žalobce na spravedlivý proces. Žalobce má za to, že pouhým jednoduchým ověřením skutečnosti, kdy zasahující policista T. zachytil snímek stojící zákazové značky, lze dostatečně a jednoznačně zjistit, zda je pravdivé tvrzení žalobce a svědkyně P. či zasahujících policistů. Žalovaný však tento jednoduchý procesní úkon z nepochopitelných důvodů odmítl, čímž porušil právo žalobce na spravedlivý proces a právo na obhajobu. Žalovaný však žalobci bez jakéhokoli ověření jeho tvrzení neuvěřil a odvolání zamítl. Žalobce dále uvedl, že se žalovaný řádně nevypořádal s návrhy a námitkami žalobce, čímž způsobil nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Uvedl, že správní orgán je povinen i bez návrhu zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být uložena povinnost. Žalobce se rovněž domnívá, že byla porušena zásada materiální pravdy, neboť nebyly připuštěny pochybnosti o správně zjištěném skutkovém stavu, ač na ně žalobce neustále poukazoval.

Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobci neupřel právo na provedení důkazů, ale pouze jednoduše a logicky odůvodnil, proč nebylo nutné opětovně vyslýchat v řízení již jednou vyslechnuté svědky ve prospěch i neprospěch žalobce. Žalobce se ve správní žalobě upíná pouze k jedinému důkazu, a to snímku připojeným k odvolání, kterým má prokazovat, že dopravní značka zakazující předjíždění byla vyvrácená, a to ještě předtím, než ji vyfotili policisté. Přitom účelově abstrahuje od jasných a zřejmých souvislostí, které z kontextu celé věci vyplývají, a dodatečně podle svědeckých výpovědí si konstruuje vlastní mozaiku celé události, která ale neměla a stále nemá žádnou oporu ve spisovém materiálu.

Jakoukoli manipulaci s dopravní značkou odmítli oba zasahující policisté. Ve

svědecké výpovědi oba uvedli, že dopravní značky byly na svém místě, žádnou dopravní značku nezvedali, ani ji nevyvraceli a nepřibližovali se k ní. Dopravní značky nebyly zakryté a byly viditelné. Žalovaný upozornil, že poprvé snímek vyvrácené dopravní značky u příkopu u silnice, předložil žalobce teprve až v odvolání. Přitom osoba, která měla snímek vyvrácené dopravní značky předložit, byla správním orgánem I. stupně vyslechnuta dne 29.11.2013. V protokolu z ústního jednání je zaprotokolován výslech svědkyně R. P., která vypovídala v přítomnosti žalobce. Na druhém listu tohoto protokolu je zaprotokolován dotaz a odpověď v tomto znění: otázka (obviněného): Souhlasíš s tím, že když jeli policisté k místu, kde měla být umístěna značka, jeli na místo dřív a nestihli jsme ji vyfotit? Odpověď (svědkyně P.): Ano, hledali jsme vhodné místo, kde se otočíme, při cestě zpět jsme značku neviděli. Žalovaný uvedl, že žalobce i svědkyně se shodli ve výpovědi před správním orgánem I. stupně, že žádná fotodokumentace dopravní značky pořízena nebyla – tedy, že ji nestihli vyfotit, neboť dle svých slov hledali vhodné místo k otočení. Tomuto jedinému ústnímu jednání, na rozdíl od ústního jednání s výsledkem policistů, byl žalobce přítomen. Je potom zcela nelogické, aby se žalobce správním orgánem I. stupně otázel na existenci snímku vyvrácené dopravní značky, když měl od žalobce i svědkyně P. přímou a bezprostřední informaci, že žádný snímek pořízen nebyl kvůli jejich otáčení se v místě silniční kontroly.

Za této situace pak aktivování snímku vyvrácené dopravní značky v odvolání, přineslo ze strany žalovaného k nově navrženým důkazům rezervovaný postoj. Žalovanému je samozřejmě známo, že zásada koncentrace promítnutá do § 82 odst. 4 správního řádu se na odvolací řízení nevztahuje a platí pravidlo, že obviněný má právo navrhopvat nové důkazy i v odvolání. Na druhou stranu je na odvolacím orgánu posoudit, na kolik je návrh na provedení důkazu smysluplný a pro řízení potřebný a v případě, že shledá návrh na provedení dalšího důkazu nepotřebným, je povinen vysvětlit důvody, proč navržené důkazy neprovede.

Není vůbec pravdivé tvrzení žalobce, že mu žalovaný upřel provedení nových důkazů v řízení. Žalovaný jen vysvětlil, proč s ohledem na linii argumentace žalobce v průběhu celého řízení a zajištěné důkazy, nemohl být snímek připojený žalobcem v odvolání, pořízen v mezidobí od ukončení silniční kontroly a opatření snímků do spisu zasahujícími policisty.

Žalovaný dále připomenul, že snímek snesený žalobcem až v odvolacím řízení po čtyřech měsících, značně oslabuje jeho důkazní sílu. Tento fakt však žalovaný uvádí pouze obiter dictum a trvá na svém závěru, že snímek s vyvrácenou dopravní značkou musel být žalobcem pořízen v blíže neurčeném čase později, až po silniční kontrole policistů, ale nikoli v mezidobí od ukončení silniční kontroly policisté a přemístění se policistů a vozidla žalobce k místu dopravní značky s instalovanou dopravní značkou B20 (Zákaz předjíždění). Žalovaný se odvolal na svůj závěr předložený na straně 6 rozhodnutí. Uvedl dále, že se nemusel zabývat úvahou, jak je možné, že fotografie pořízená svědkyní P. byla pořízena dříve, nežli snímky pořízené zasahujícími policisty, neboť tato varianta s ohledem na provedené důkazy a protichůdné tvrzení žalobce nebyla dost dobře možná.

Žalobce ani svědkyně P. sice neuvedli, kde se nacházeli se svým vozidlem v momentě, kdy měli vidět policisty manipulovat s dopravní značkou, ale uvedl to svědek M. T. ve svědecké výpovědi, když doslova vypověděl, že žalobce jel za nimi a mohl si

zkontrolovat, že je dopravní značení v pořádku.

Žalovaný dále uvedl, že žalobce ve správní žalobě vůbec poprvé vytvořil vlastní časovou osu celé události, která ovšem nemůže prolomit zjištěný skutkový stav, tedy, že v době spáchání přestupku, byla dopravní značka B20a (Zákaz předjíždění) na svém místě – umístěna u pravé strany krajnice a žalobce ji pouze úmyslně, nebo z nedbalosti přehlížel. Časová osa předložená žalobcem ve správní žalobě se nezakládá na skutkovém stavu. Žalovaný zdůraznil, že důkazní břemeno rozhodně unesl a je to pouze žalobce, který důkazy ohýbá potřebám zjištěných skutečností. Žalobce si dotvořil obrazec vlastní argumentace podle obsahu důkazů provedených správním orgánem. Navíc, jak již uvedl výše, v době ústního jednání sám žalobce a svědkyně popřeli jakoukoli existenci důkazu o snímku zachycujícím vyvrácenou dopravní značku u silnice. Pokud svědkyně P. mohla touto fotografií v době ústního jednání již disponovat a z logiky obhajoby žalobce se podává, že ano, nebylo nic jednoduššího, než tento snímek při ústním jednání u správního orgánu dne 29.11.2013 předložit. Žalovaný trvá na svém logickém a věcném odůvodnění, že snímek vyvrácené dopravní značky byl pořízen dodatečně a rozhodně se tak nemohlo stát v mezidobí od ukončení silniční kontroly do pořízení snímků dopravních značek v kritickém úseku.

Žalovaný dále poznamenal, že cítí-li se někdo neprávem nařčen z přestupku, pak je lidsky přirozené a zcela žádoucí, aby verzi příběhu, již považuje za pravdivou, a to i včetně možných důkazů, které se nabízejí na podporu, předložil co možná nejdříve. Novým důkazům, jakož i dalšími důkazními návrhy snesenými žalobcem v odvolání, se žalovaný pečlivě věcně zabýval. Je přesvědčen, že i přes žalobcem předložený důkaz (snímek s vyvrácenou dopravní značkou) a další důkazní návrh – opětovný výslech všech svědků a návrh na výslech O. C., zůstává zjištěný skutkový stav ve smyslu § 3 správního řádu zachován a nejsou o něm žádné pochybnosti.

Žalovaný rovněž nesouhlasil ani s námitkou žalobce, že od počátku se spácháním přestupku nesouhlasil. Svědecké výpovědi ukázaly, že žalobce si byl na místě silniční kontroly vědom přestupku, kterého se dopustil a celou věc chtěl řešit v blokovém řízení a sdělil, že si dopravní značky nevšiml. Teprve až po sdělení policistů, že přestupek nelze projednat v blokovém řízení a musí být postoupen k příslušnému správnímu orgánu, se žalobce odmítl vyjádřit do tiskopisu oznámení přestupku, který pouze podepsal a uvedl „nesouhlasím“.

Soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba byla podána 24.11.2014 včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zástupce 22.9.2014.

Ze správních spisů žalovaného a Městského úřadu Vsetín zjistil krajský soud pro

věc významné následující skutečnosti. Dne 6.10.2013 bylo sepsáno oznámení přestupku, v němž je uvedeno, že dne 6.10.2013 v 14:45 hodin v obci Janová na silnici č. II/487 řidič motorového vozidla VW, RZ X předjížděl vozidla v místě, kde je to dopravním značením zakázáno. Tímto jednáním řidič porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a tím se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Jeho totožnost byla prokázána řidičským průkazem a občanským průkazem. Žalobce byl poučen dle § 61 zákona č. 273/2008 Sb. Vyjádřit se odmítl. Oznámení je podepsáno žalobcem. Jako svědci jsou označeni R. P. a nstržm. R. T. Nstržm. M. T. v úředním záznamu ze dne 6.10.2013 uvedl, že toho dne vykonával hlídkovou službu společně s nstržm. R.T. Policista M. T. byl řidičem služebního vozidla. V čase okolo 14:45 hodin stáli v obci Janová na příjezdové cestě u domu č. p. X. Tam dohlíželi nad silničním provozem na silnici II/487, kde před křižovatkou u domu č. p. X, směrem od obce Hovězí je umístěno přenosné světelné zařízení, a to z důvodu rekonstrukce silnice. V uvedenou dobu ve směru od obce Hovězí byl provoz zastaven. Na semaforu svítilo červené světlo Stůj. Před světelným zařízením ve směru od obce Hovězí se nacházela cca 220 m dlouhá kolona vozidel. V koloně cca 100 m od světelného zařízení stálo vozidlo RZ X. Řidič uvedeného vozidla poté, co se změnil volný směr od obce Hovězí, rychle z kolony vyjel a celou kolonu předjel. Následně vznikl kolaps u semaforu, neboť jedoucí vozidla ve volném směru řidič předmětného vozu omezil a vynutil si zařazení do kolony ve předních pozicích. Tímto manévrem řidič vozidla předjel cca před ním jedoucích vozidel. Policisté s výstražnými světly se rozjeli za předmětným vozidlem, u semaforu u domu č. p. X se za něj zařadili, projeli celý rekonstruovaný úsek a následně vozidlo zastavili. Policisté přestupek pozorovali ze vzdálenosti cca 30 m, vozidlo žalobce měli neustále na dohled. Řidiči policista sdělil důvod zastavení, a jakého přestupku se dopustil. Řidič s přestupkem souhlasil, uvedl, že si dopravní značky nevšiml, přičemž přestupek chtěl řešit na místě blokovou pokutou. Na to mu bylo sděleno, že přestupek nelze projednat na místě v blokovém řízení. Bylo sepsáno oznámení přestupku, žalobci byla dána možnost si ho přečíst a písemně se vyjádřit, čehož nevyužil. K prokázání totožnosti byla vyzvána i spolujezdkyně, v níž byla zjištěna R. P. Neprodleně po seznámení oznámení se policisté vrátili zpět, úsek před semaforem byl fotograficky zadokumentován se zaměřením na dopravní značení. Umístění dopravních značek bylo vyznačeno v přiložené mapce s graficky znázorněnou popisovanou situací. Při kontrole dopravního značení žádná z dopravních značek nebyla nijak vyvrácena, poškozena nebo zakryta. Viditelnostní překážka zde nebyla. Při kontrole za policisty jel žalobce, který se mohl přesvědčit o umístění dopravního značení. Přílohou úředního záznamu je fotografická dokumentace z místa samého s detailními fotografiemi dopravního značení a mapa s grafickým znázorněním. Součástí spisu je dále výpis z evidenční karty řidiče.

Dne 14.10.2013 bylo žalobci oznámeno zahájení řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Bylo mu sděleno, že tohoto přestupku se dopustil tím, že dne 6.10.2013 v 14:45 hodin v obci Janová na silnici II/487 v blízkosti domu č. p. 261 ve směru jízdy od obce Hovězí, při jízdě vozidlem VW CC, registrační značky X. neměl respektovat přenosné dopravní značení B21a „Zákaz předjíždění“, čímž měl porušit § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a dále II. měl předjíždět, ačkoliv se nemohl bezpečně zařadit před vozidla, která hodlal předjet, čímž porušil ust. § 17 odst. 5 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Současně byl žalobce předvolán k ústnímu jednání

na 6.11.2013. V předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci dáno kromě jiného poučení dle § 36 odst. 3, § 33, § 36 odst. 1, 2, § 53 odst. 6 správního řádu, dále podle § 73 odst. 2, § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. Správní orgán akceptoval omluvu žalobce z tohoto ústního jednání a nové ústní jednání nařídil na 29.11.2013. V předvolání k ústnímu jednání byl žalobce poučen shodně jako v předchozím předvolání k ústnímu jednání. Předvolání k ústnímu jednání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou 4.11.2013. K ústnímu jednání byla předvolána rovněž svědkyně R. P.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 29.11.2013 vyplývá, že se konalo za přítomnosti žalobce. Žalobce poté, co byl seznámen s předmětem řízení a po seznámení s obsahem spisového materiálu na č. l. 1 až 23, kdy mu byl sdělen obsah těchto listin a byl proveden důkaz přečtením listin, žalobce uvedl, že spisový materiál vzal na vědomí, s přestupkem nesouhlasí s tím, že v době, kdy projížděl po předmětné silnici, žádná značka tam nebyla. Má o tom důkazy, a to video, fotografii a svědka. Poznamenal, že policisté byli nepříjemní, arogantní, nechali jej čekat na místě asi cca půlhodiny a potom se z vlastní nejistoty vraceli k místu, kde měla značka stát. I on se vrátil k témuž místu, aby zdokumentoval a dokázal, že žádný přestupek nespáchal. Když projížděl okolo místa, kde měla značka stát, spatřil se spolujezdkyní policisty, jak značku zvedají, protože byla v příkopě, tudíž nebyla na viditelném místě a on jako řidič si ji nemohl všimnout, proto předjížděl. Poté se zařadil před stojící motorová vozidla v dostatečně bezpečné vzdálenosti, aby neohrozil provoz na komunikaci. Policisty bohužel nestačil vyfotit, jak značku ze země zvedají, protože jeli kus před ním, udělali to poměrně rychle. Proto nestačil danou situaci zdokumentovat.

Svědkyně R. P. po zákonném poučení vypověděla, že v daném místě byla kolona a tak se žalobce rozhodl ji objet. Žádné dopravní značení tam nebylo. Za nimi jeli policisté, kteří je zastavili s tím, že se žalobce dopustil dopravního přestupku. Žalobce si toho nebyl vědom. Došlo k výměně názorů, neboť si žalobce a svědkyně byli jisti, že na místě nebylo žádné dopravní značení. Poté, co bylo sepsáno oznámení přestupku, se žalobce a svědkyně rozhodli, že pojedou na místo se přesvědčit o umístění dopravního značení. Spatřili, že policisté s dopravní značkou manipulovali, pohybovali s ní, usazovali ji a natáčeli s ní. Svědkyně viděla, že kromě značky na fotu č. 3 v daném místě byly umístěny všechny dopravní značky. Na výslovnou otázku žalobce „Souhlasíš s tím, že když jeli policisté k místu, kde měla být umístěna značka, jeli na místo dřív a nestihli jsme ji vyfotit? svědkyně odpověděla „Ano, hledali jsme vhodné místo, kde se otočíme. Při cestě zpět jsme značku (Zákaz předjíždění) neviděli.“ U ústního jednání 29.11.2013 správní orgán další jednání nařídil na 3.12.2013, což žalobce vzal na vědomí. Před tímto ústním jednáním správní orgán I. stupně obdržel dne 2.12.2013 podání žalobce s otázkami, které chtěl položit svědkům – policistům předvolaným k ústnímu jednání na 3.12.2013 a dále jím pořízený videozáznam.

Z protokolu o ústním jednání z 3.12.2013, u něhož došlo k výsledku svědků nstržm. M.T. a nstržm. R. T. vyplývá, že žalobce se bez omluvy k tomuto jednání nedostavil. Svědek R. T. po zákonném poučení vypověděl kromě jiného, že se služebním vozidlem zaparkovali na začátku obce Janová ve směru jízdy od obce Hovězí, konkrétně na první odbočce k revitalizační nádrži. Tato odbočka je i zároveň příjezdovou cestou k postaveným domům. Z místa, kde stáli, měla hlídka dobrý výhled na signalizační zařízení upravující jízdu při rekonstrukci vozovky. Taktéž na předmětné silnici II. třídy před signalizačním zařízením se nacházelo dopravní značení upozorňující

řidiče, že probíhají práce na silnici, dopravní značka se snížením nejvyšší dovolené rychlosti, přenosná značka o zákazu předjíždění. V době protiprávního jednání svítilo na světelném zařízení červené světlo „Stůj!“, kdy kolona od obce Hovězí stála. Kolona měla přibližně 200 m. V danou dobu jela vozidla od Janové směrem do obce Hovězí. Když tato kolona projela, rozsvítila se na přenosném zařízení zelená, umožňující stojící koloně pokračovat v jízdě. Následně vozidlo řízené žalobcem černý VW Passat z kolony rychle vyjel a začal kolonu předjíždět. Vozidlo původně stálo zhruba v polovině kolony a předjelo asi 10 vozidel. Když se vůz dostával před předjížděná vozidla, vynutil si jejich předjíždění a vozidla se nemohla zařadit do levého pruhu. Po zjištění přestupku se policisté za řidičem vydali, zastavili jej na odbočce od středu obce. V osobě řidiče byl ztotožněn žalobce, ve vozidle s ním jela spolujezdkyně. Na místě hlídka řidiči sdělila, že se dopustil zakázaného předjíždění, na to řidič reagoval, že si nevšiml žádné dopravní značky. Následně policisté jeli provést fotodokumentaci dopravních značek, které se v místě nacházely. Značky byly viditelné a nebyly ničím zakryty. Svědek do mapy předložené správním orgánem zakreslil místo zastavení vozidla při zjištění přestupku. Od hlavní silnice bylo jejich služební vozidlo postaveno na vzdálenosti 20 až 30 m. Ve výhledu policistům nebránila žádná překážka, byla denní doba bez mlhy a deště. Vozidlo žalobce původně stálo na úrovni odbočky, kde měli policisté hlídku. Na otázku, zda žalobce měl dostatečný prostor k tomu, aby se zařadil před předjížděná vozidla, svědek odpověděl, že vozidla se začala rozjíždět a musela potom zastavit, aby žalobce mohl předjet. Semafor se nacházel z části na silnici, takže by se v místě dvě vozidla nevyhnula. Při předjíždění kolony žalobce ostatní řidiče ohrozil i omezil. Svědek kategoricky odmítl dodatečnou manipulaci se značkou. Fotodokumentaci dopravních značek policisté provedli ihned po sepsání oznámení přestupku.

Svědka nstržm. M. T. po zákonném poučení vypověděl, že policisté s vozidlem stáli na příjezdové silnici k domu č. p. X v obci Janová. V době hlídkové činnosti probíhala rekonstrukce vozovky a bylo zde umístěno světelné zařízení usměrňující silniční provoz. Světelné zařízení se nacházelo u domu č. p. X. V daný okamžik ze směru obce Hovězí byl zastavený směr. Na semaforu byla červená. V úseku se nacházela přibližně 200 m dlouhá kolona stojících vozidel. V daném okamžiku projížděla do protisměru kolona vozidel od obce Janová, která měla volný směr. Když kolona v protisměru projela, z řady stojících vozidel vyjelo vozidlo VW černé barvy (vozidlo řízené žalobcem), které začalo kolonu předjíždět. Na semaforu od obce Hovězí se objevila zelená, první vozidla před semaforem se rozjela. Vozidlo řízené žalobcem nestačilo kolonu předjet, přičemž u semaforu byla zúžená vozovka a došlo ke kolapsu. Policisté se za žalobcem neprodleně vydali a dojeli jej u semaforu. Od semaforu hlídka jela stále za vozidlem žalobce. Řidič byl posléze zastaven v obci Janová u obecního úřadu. Při silniční kontrole řidiči svědek sdělil, jakého přestupku se dopustil, žalobce s tím souhlasil, uvedl, že si dopravní značky nevšiml a chtěl celou věc řešit v blokovém řízení. Bylo mu sděleno, že přestupek nelze projednat v blokovém řízení a věc bude postoupena k projednání správnímu orgánu. Na místě bylo sepsáno oznámení přestupku, s jehož obsahem byl žalobce seznámen. Po jednání s řidičem policisté jeli na místo zpět, aby zkontrolovali dopravní značení. Žalobce ve svém vozidle policisty následoval a rovněž si mohl zkontrolovat, že je dopravní značení v pořádku. Svědek dále vypověděl, že dopravní značení nebylo nijak zakryté ani znečištěné, na místě policisté pořídili fotodokumentaci. Při výjezdu z kolony spatřil policista vozidlo žalobce při předjíždění na vzdálenost do 100 m maximálně. K omezení ostatních vozidel došlo před semaforem kvůli zúžení. Svědek vyloučil jakoukoliv záměnu s jiným vozidlem a vyloučil

rovněž jakoukoli manipulaci s dopravními značkami. Po tomto ústním jednání správní orgán I. stupně přípisem ze dne 18.12.2013 sdělil žalobci, že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu má právo do 8 pracovních dnů ode dne doručení výzvy, se v označených úředních hodinách před vydáním rozhodnutí, seznámit s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k podkladům i ke způsobu jejich zjištění, popř. navrhnout jejich doplnění. Na výzvu správního orgánu žalobce reagoval a dne 13.1.2014, jak vyplývá z úředního záznamu, se dostavil ke správnímu orgánu a seznámil se s podklady pro rozhodnutí. Současně požádal o kopie protokolů o výpovědi svědků policistů M. T. a R. T. a svědkyně P. Současně požádal o fotokopii protokolu z ústního jednání ze dne 29.11.2013. a oznámení o přestupku. Žádosti žalobce bylo vyhověno. 17.1.2014 správní orgán I. stupně obdržel podání žalobce, v němž kromě jiného uvedl, že se v daném místě v žádném případě nenacházela dopravní značka B21a „Zákaz předjíždění“ s dopravní značkou č. B20a „Nejvyšší povolená rychlost 50 km/h“. Uvedl, že policistům sdělil, že s přestupkem nesouhlasí, v žádném případě jim netvrdil, že si dopravní značky se zákazem předjíždění nevšiml, ale že uváděl, že v daném místě dopravní značka se zákazem předjíždění není. Ihned po sepsání oznámení přestupku hlídka policie odjela k místu umístění dopravního značení, žalobce je se spolujezdkyní následovali a zřetelně viděli, že oba policisté s dopravní značkou Zákaz předjíždění manipulovali, rozhodně ji v danou dobu nefotili.

Správní orgán I. stupně vydal dne 12.2.2014 rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 6.10.2013 ve 14:45 hodin na silnici II/487 v obci Janová v blízkosti domu č. p. X ve směru jízdy od obce Hovězí při řízení motorového vozidla VW CC, registrační značky X černé barvy, nerespektoval přenosné dopravní značení B21a „Zákaz předjíždění“ a předjížděl před sebou motorová vozidla, která stále v koloně čekající u semaforu, kde byl signál se zeleným světlem „volno“, kdy je ohrozil či omezil svým výjezdem z kolony vozidel a vynutil si tím přednostní jízdu, ačkoliv se nemohl bezpečně zařadit před předjížděná vozidla. Tím porušil § 4 písm. c), § 17 odst. 5 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy nerespektoval přenosné dopravní značení a předjížděl vozidla v případě, kdy je to přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno, a tím se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Žalobci byla uložena pokuta 7.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Žalobci byla uložena také povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí Městského úřadu Vsetín podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání prostřednictvím zástupce Mgr. Martina Chrásteckého, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 22.9.2014, č. j. KUZL 21469/2014, odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

Soud se nejprve zabýval žalobcovou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí s tvrzením, že se žalovaný řádně nevypořádal s námitkami žalobce a jeho návrhy. Pokud by totiž napadené rozhodnutí skutečně vadou nepřezkoumatelnosti trpělo, tedy žalovaný by se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce a jeho důkazními návrhy, nezbylo by soudu, než postupovat podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a napadené rozhodnutí zrušit. Této žalobní námitce krajský soud nemůže přisvědčit. Žalobce v odvolání namítal, že přestupkové řízení nebylo řádně zahájeno, že rozhodnutí

nesplňuje zákonem stanovené předpoklady vztahující se k nezaměnitelnosti skutku. K těmto námitkám (viz bod II. odvolání) se žalovaný podrobně zabýval na straně 5 napadeného rozhodnutí včetně odvolací námitky uvedené v bodu III. odvolání, v němž namítal, že se údajně nelze spokojit s vymezením místa spáchání přestupku, jak je uvedeno v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný k těmto odvolacím námitkám uvedl, že správní orgán zahájil řízení o přestupku tak, že se měl žalobce dopustit přestupku tím, že „dne 6.10.2013 v obci Janová na silnici II/487 v blízkosti domu č. p. 261 ve směru jízdy od obce Hovězí, při jízdě vozidlem VW CC, registrační značky X“..., následuje právní věta porušení povinností ze zákona o silničním provozu. Identický popis skutku správní orgán aproboval do výroku rozhodnutí za přestupek, který žalovaný považoval za naprosto správný, pregnantně vymezený, odpovídající podkladům oznámení přestupku policií a korespondující i s popisem spáchání skutku dle svědeckých výpovědí policistů. Žalovaný dále uvedl, že z nákresu v mapě policistů, jejich svědeckých výpovědí i oznámeného přestupku je potom zcela jasné, že dům č. p. X se nachází u hlavní komunikace II/487. Této argumentaci žalovaného nemá soud co vytknout, žalovaný na žalobcovy námitky reagoval, a to zcela dostačujícím způsobem.

Takovýto závěr lze učinit i ve vztahu k odvolacím námitkám žalobce stran hodnocení důkazů a námitky, že dle jeho mínění bylo prokázáno, že se daného přestupku nedopustil. Těmito námitkami se žalovaný velmi podrobně zabýval na straně 5 až 11 napadeného rozhodnutí a není ani pravdou, že by se žalovaný v odůvodnění rozhodnutí nevypořádal s důkazními návrhy žalobce. Co se týče videozáznamu na CD nosiči, který žalobce doručil správnímu orgánu 2.12.2013, jímž žalobce měl prokazovat, že se ve směru jízdy od obce Hovězí na obec Janová žádná přenosná dopravní značky zakazující předjíždění nevyskytovala, žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně k tomuto důkazními návrhu nepřihlédl a ztotožnil se s přiléhavým vysvětlením správního orgánu I. stupně, proč k tomuto důkazu nepřihlédl s tím, že videozáznam je pořízen z opačného směru jízdy, tedy od obce Janová k obci Hovězí. Poznamenal také, že po bližším ohledání videozáznamu je vidět, že v opačném směru jízdy, než kterým žalobce při pořízení videozáznamu jede, je vidět umístění semaforu na pozemní komunikaci v modré kleci a dále je zachycena zadní strana kulaté dopravní značky, což dle nákresu umístění dopravního značení zpracovaného policejní hlídkou je předpoklad, že se jedná o přenosnou dopravní značku B20a (Nejvyšší povolená rychlost 30 km/h). Následně video pokračuje a již nezachycuje žádné dopravní značení a končí v místě zachycující po pravé straně jízdy odbočku vpravo, což dle nákresu umístění dopravního značení zpracovaného policejní hlídkou předpokládá umístění dopravního značení A10 (světelné signály). K místu, kde měla být umístěna dopravní značka B21a (Zákaz předjíždění) žalobce ani nedorazil. Co se týče fotografie svislé přenosné dopravní značky A10 (světelné signály), která je také součástí přiloženého CD média, žalovaný uvedl, že předložený snímek nemůže prokázat absenci dopravní značky zakazující předjíždění, a to z toho důvodu, že žalobce účelově vyfotil tuto dopravní značku, protože byla umístěna v řetězci přenosných dopravních značek ve směru jízdy žalobce od obce Hovězí do obce Janová až jako čtvrtá za dopravní značkou B21a zakazující předjíždění. Žalovaný uvedl, že v uvedeném spatřuje snahu žalobce o účelovou manipulaci jasného skutkového stavu na podporu své skutkové verze. K žalobcem v odvolání předloženému snímku, který měla údajně pořídit jeho spolujezdkyně ve vozidle R. P. mobilním telefonem ještě před tím, než policisté dopravní značky B20a a B21a zvedli z příkopu, kde se tyto značky, dle tvrzení žalobce v době spáchání přestupku nacházely a tento snímek navrhl k důkazu s argumentací, že i ze svědeckých výpovědí policistů vyplývá,

že žalobce jel až za služebním vozidlem a že tudíž není možné, aby toto dopravní značení zachytil v jiný okamžik než předtím, než policisté dopravní značku postavili k cestě a vyfotili a dožadoval se i opětovného výsledku svědkyně R. P., která by měla znovu svědecky vysvětlit, v jaký čas fotografii zachytila, žalovaný konstatoval, že výpovědi žalobce, svědkyně R.P. a svědectví policistů M.T. a R. T. vykazují v jinak zcela odlišném popisu inkriminované události jediný rys vzácné shody a ten se váže k jednání žalobce a jeho spolujezdkyně bezprostředně po ukončení silniční kontroly policisty. Žalobce spolu se svědkyní R. P. setrvale uváděl, že ihned po ukončení silniční kontroly se rozjel za vozidlem policistů, aby si dopravní značení zkontroloval. Rovněž policista M. T. vypověděl, že po silniční kontrole jel řidič za nimi a měl tedy možnost osobně se seznámit s dopravním značením v místě. První jeli policisté a druhý v pořadí za nimi jel žalobce se spolujezdkyní. Žalovaný k onomu snímku, který měla údajně pořídit spolujezdkyně R. P. mobilním telefonem, uvedl, že si položil jedinou logickou otázku, jak je možné, že se na předloženém snímku zachycující vyvrácenou přenosnou svíslou dopravní značku zakazující předjíždění, a značku upravující nejvyšší dovolenou rychlost, není zachyceno služební vozidlo policistů M. T. a R. T., Škoda Octavia, RZ X, když je nájisto postaveno, že se žalobce a spolujezdkyně vraceli ihned po ukončení silniční kontroly zpět za policisty, což ve svědecké výpovědi potvrdil také policista M. T. a za vozidlem policistů jeli až druzí. Poznamenal, že logicky lze totiž očekávat, že na snímku předloženém svědkyní R. P. bude vidět služební vozidlo policistů. Poukázal na to, že místo toho je na snímku vidět pouze blíže neurčené vozidlo světlé barvy s rozsvícenými světly, jedoucí v protisměru jízdy. Hodnocení a úvahy žalovaného vyústily v závěr, že snímek předložený až k odvolání, žalobce pořídil později až po fotodokumentaci dopravních značek policisty, snímek nemohl být v žádném případě pořízen bezprostředně po ukončení silniční kontroly, kdy se policistů a souběžně s nimi také žalobce se spolujezdkyní vrátili na místo silniční kontroly dopravní značky ověřit a nafotit. Žalovaný dále uvedl, že v porovnání verze žalobce a svědectví R. P. vyvstává další nelogičnost týkající se tvrzení žalobce, že ten údajně neměl čas, protože se musel věnovat řízení svého vozidla, vyfotit policisty, jak dopravní značku zvedají a s dopravní značkou manipulují. Poznamenal, že nechápe, proč tedy policisty se značkou manipulující nevyfotila spolujezdkyně R. P., která když měla mít dostatek času k pořízení snímku vyvrácené dopravní značky, mohla vyfotit bez problému také policisty, jak dopravní značku zvedají a usazují. Žalovaný proto neviděl žádný důvod provést opětovný výslech spolujezdkyně žalobce R. P. ani opětovně předvolávat svědka M. T., který všechny dopravní značky v místě nafotil mobilním telefonem, blíže ověřovat datum a čas pořízení fotografie č. 3 zachycující dopravní značku zapovídající předjíždění, ani neshledal důvod vyhovět návrhu žalobce na výslech dalšího svědka O. C., který se dle tvrzení žalobce měl rovněž pohybovat po předmětné silnici od obce Hovězí a který se měl vyjádřit k tomu, zda se na inkriminovaném místě dopravní značka nacházela či nikoliv. Žalovaný předeslal, že primární optikou hodnocení důkazních návrhů je jejich kvalita, nikoli kvantita. Uvedl, že fotografie a svědectví policistů ukazují, že při spáchání přestupku byly všechny dopravní značky na svém místě včetně té, která zakazovala předjíždění vozidel. Dle žalovaného by na smyslu nabyt požadavek k výsledku navrženého svědka pouze tehdy, jestliže by tento svědek se nacházel ve vozidle žalobce spolu se spolujezdkyní R.P. v den spáchání přestupku. Soud má za to, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného, které se týkalo důkazních návrhů žalobce, jímž správní orgány nevyhověly, respektive proč výsledky svědků nezopakovaly, soud považuje za vyčerpávající, argumentaci žalovaného nemá co vytknout a ztotožňuje se s jeho závěrem, že není žádných pochybností o tom, že v místě spáchaného přestupku

byla umístěna v řadě za sebou přenosných dopravních značek, rovněž přenosná dopravní značky zakazující řidičům předjíždění, která byla viditelná všem projíždějícím řidičům a v žádném případě nebyla vyvrácena, jak opakovaně tvrdil žalobce a že zavinění přestupku ve smyslu § 3 zákona o přestupcích bylo nadevší pochybnost prokázáno. Žalovaný se rovněž velmi detailně vypořádal s odvolacími námitkami žalobce, které se týkaly výpovědi svědků – zasahujících policistů včetně námítky, že na místě silniční kontroly měli postupovat šikanózně. Stanovisko žalovaného je vyjádřeno na straně 7 až 9, důvody, pro které se správní orgán přiklonil k verzi policistů, jsou řádně vysvětleny i s odkazem na přílehlavé závěry správního orgánu I. stupně a judikaturu Nejvyššího správního soudu. Soud závěrům žalovaného podpořením detailní argumentací nemá co vytknout, závěry považuje za správné a plně proto na ně odkazuje.

Soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, je zcela v souladu se zákonem, správní orgány své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostály, ve svém odůvodnění se dostatečně vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí žalovaného, stejně tak správního orgánu I. stupně jsou přezkoumatelná a zákonná. Soud neshledal žádné vady řízení, pro které by byl povinen rozhodnutí zrušit a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27.5.2015

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně